

Sosiaalisesta medista hyötyä myös karjalaisjärjestöjen viestinnässä

Internetiä toivotaan otettavan avuksi tiedottamisessa

Miksi Facebookissa kannattaa näyttää naamasaa? Kuinka itse kukin voi lisätä Luovutettu Karjalasivujen sisältöä? Nämä asiat olivat pääroolissa, kun eri yhteisöjen edustajat tapasivat Karjalan Liiton järjestö- ja kulttuuriseminaarissa Tallinnassa.

MARJO RISTILÄ-TOIKKA

Karjalaseurojen ja muiden yhteisöjen viestintä ja näkyminen on edelleen varsin kirjavaa. Osalla on omia ryhmiä FB:ssa, toisaalla taas viestitään kirjepostin varassa. Koulutusta on ollut tarjolla esimerkiksi Järjestöhyrrä-kierroksilla ympäri Suomea, ja Karjalan Liiton strategiassa toive on, että ainakin yhdistysten toimihenkilöillä olisi sähköposti käytössään tiedonvälityksen apuna. Syys-lokakuun taitteessa liitto järjesti Tallinnassa seminaariin, jossa tuotiin tykö muun muassa sosiaalista mediaa ja sen mahdollisuuksia.

Valtiotieteen maisteri *Satu Kalliomaa* esitteli sosiaalisen median (some) antimia yhdistysviestinnässä. Kyseessä on ilmainen viestintäväline netissä, joka kuitenkin tarvitsee tekijänsä.

– Sosiaalinen media on yhteisöllinen media, jossa keskustellaan ja ollaan vuorovaikutuksessa. Järjestöt voivat hyödyntää sosiaalista mediaa vertaistukeen, keskusteluun, tiedon jakamiseen, kampanjointiin, kokousten pitämiseen ja jäsenhankintaa, Kalliomaa summasi.

– Etuna on muun muassa matala kynnyksellä osallistua ja mahdollisuus näin löytää uusia jäseniä toimintaan.

Vastaavasti esimerkiksi järjestön hallitus voi olla suljettu FB-ryhmä.

Monissa Karjala-toimissa puuhaava *Tarja Ylitapio* Rovaniemeltä totesi, että Kalliomaa esitteli sosiaalisen median antimia ”sopivan varovaisesti”.

– Ainakin itse suhtaudun varauksella liian julkisuushakuisiin medioihin. Vaihtoehtoja on onneksi monia ja niissä kaikissa on hyvä tehdä rajauksia välitettävän tiedon määrästä ja laadusta. Pelko, mitä useimmat jäsenemme tuntevat sosiaalisen median välineisiin, ei ole turha ja vaatii asennemuutoksia ja tarkkuutta itse keneltäkin, Ylitapio tuumii.



Seppo Rapo esitteli Luovutettu Karjala -sivustoja ja antoi ohjeita lisäaineiston syöttämisestä sivuille. Satu Kalliomaa puolestaan kertoi muun muassa Facebookin mahdollisuuksista järjestötoiminnassa.

Karjala-sivusto odottaa täydentäjiään

Varsin mittavan Luovutettu Karjala -sivuston nettiin luonut insinööri *Seppo Rapo* esitteli työtään, jonka parissa on kulunut lukemattomia harrastustunteja vuosien saatossa. Lumivaara-juurisen Rapon luoma sivusto on ensimmäisiä ja laajimpia Karjala-sivustoja kansainvälisellä www-foorumilla. Sivuille käy kuukausittain 10 000–20 000 vierailijaa.

Rapo korosti, että sivujen täydentämisessä tarvitaan eri järjestöjen omaa aktiivisuutta. Esimerkiksi luovutetun alueen kirkkoista toivotaan sivuille lisää tietoa. Tietojen laittaminen sivuille onnistuu, kun osaa tietokoneen käytön perusasiat. Lisäneuvoja saa suoraan Seppo Rapolta tai sivuilta ohjeita tutkailemalla. Nettisivuille toivotaan myös valokuvia – on sitten kyse vanhoista otoksista tai kuvakavalkadeista nykyisiltä kotiseutumatoilta.

Loputtomiin Rapo ei aio sivustoa ylläpitää, vaan väläytti, että tulee sen joskus luovuttamaan Karjalan Liitolle.

Jaakkiman Sanomien päätoimittaja *Tea Itkonen* kiittelee Seppo Rapon urakkaa.

– Karjala-tiedon kokoaminen on mielestäni kulttuurityö, joka on meidän sukupolven vastuulla. Seppo Rapo on viitoittanut polun valmiiksi luomalla luovutettukarjala.fi -sivuston ja helpon työkalun tietokonesukupolville. Kokoamalla tietoa pystymme rakentamaan portin meitä nuoremmille, kun he kuitenkin havahtuvat juuriinsa viimeistään keski-iässä. Toivon, että luento voisi jatkua työpajoina, joissa konkreettisesti myös syötetään oman pitäjän, kylän tai osaamisalueen tietoja tähän Wiki-Karjalaan, toteaa Itkonen.

Kalliomaan yksiselitteinen ohje on: nettiin kannattaa laittaa vain se, minkä muutenkin julkisesti voisi sanoa.

Somesta nuorten houkuttaja?

Tea Itkonen Porvoosta on Jaakkiman Sanomien päätoimittajana

ehtinyt havaita sosiaalisen median ja erityisesti oman pitäjän ryhmät Facebookissa yllättävän käyttökelpoisiksi uusien lukijoiden ja toisaalta lehteen kirjoittajien tavoittamiseen.

– Kouluttajan esimerkit Facebookin laajemmasta hyödyntämisestä saivat vakavasti miettimään sen käyttöönottoa yhdistysten viestintäkanavana ja toisaalta sul-

jettuna ryhmänä yhdistyksen hallituksen jäsenten välisenä työkaluna. Tietoa toiminnasta ja tapahtumista voi pienellä ponnistuksella levittää aika laajalle kaveripiirin avulla. Ihanteellista olisi, jos voisi valjastaa nuorempien jäsenten joukosta sanansaattajia. Tämä voi olla yksi lääke, jolla seurojen ikärakenteeseen voidaan vaikuttaa, Itkonen miettii.

– Omakohtaisesti olen elokuussa pienen sukutapaamisen päätöksellä yhdessä sukulaiseni Jaana Sundvallin kanssa perustanut Facebookiin oman suljetun sukuryhmän, jossa jäsenet jakavat keskenään ja sukumme kahden 1800-luvun lopulla syntyneen veljeksensä kuvia, suvun historiaa, tarinoita ja sattumuksia. Tavoitteenamme on tehdä nimet ja suku nuorisolle siinä määrin tutuiksi, että kynnyksellä lähtee sukutapaamiseen kolmen vuoden kuluttua olisi matala. Tosiasiahan on, että useamman sukupolven aikana eri puolilla maata asuessa sukusiteet ovat höltyneet. Jos onnistumme luomaan tarpeeksi kiinnostavan ja hauskan sisällön, herännee kiinnostus tutustumiseen myös ryhmän jäsenien kesken.

Facebook auttaa yhteydenpidossa

Akaan Karjalaseuran puheenjohtaja ja montaa muuta karjalaista luottamustointia hoitava *Eija Hatakka-Peltonen* Toijalasta käyttää paljon sosiaalista mediaa, eikä seminaarissa hänelle tullut juurikaan uutta – mutta oli mukava tapata vanhoja tuttuja ja tutustua uusiin Karjala-teeman ympärillä toimiviin ihmisiin.

– Facebook on yhteydenpitoa varten. Viestittelen työkavereiden ja harrastusporukoiden kanssa. Tein Akaan Karjalaseuralle oman FB-profiilin kotisivun lisäksi. Olen myös Linkelnissä, mutta vähemmän. Seuraan Karjala-toimintaa myös somen kautta, hän toteaa.

Akaan Karjalaseuran luotsaamisen lisäksi hän on Karjalaisten Sukuyhteisöjen Liiton puheenjohtaja, Karjalaisseurojen Tampereen piirin hallituksessa ja Karjalan Liiton hallituksessa. Aikaisemmin hän teki Hatakan sukuseuran sihteerin hommia 17 vuotta, Etelä-Hämeen piirin sihteerinä hän oli yhdeksän vuotta ja aluevastaavana viisi vuotta.

– Olen siellä, missä on karjalaisia tapahtumia. Kirjat ja ruoka ovat lähellä sydäntäni, mutta en ole käsityöihminen, tunnustaa Eija Hatakka-Peltonen, jonka juuret ovat äidin puolelta Lumivaaran Tervajärvellä ja isän puolelta Metsäpirtin Hatakallassa.

– Olen myös innokas Karjalanmatkaaja, ja olen järjestämässä ensi vuonna Suvut kohtaavat Sortavalassa -tapahtumaa 2.-5.8.2012, hän vinkkaa.